

Anul XI 10/4.

ANUL XI. (SERIA II).
APARE
ODATĂ PE LUNĂ.

„GENERATIA NOUA“

BCU Cluj Central University Library Cluj

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București
STRADA VÎNĂTORULUI 20
prin Strada Sf. Apostoli.

ABONAMENTUL

Pentru un an lei 20
Profesorii, profesoarele și studenții universitari plătesc
pe jumătate.

*Cine primesce două numere consecu-
tive, se consideră ca abonat.*

COPRINSUL :

- 1) Către abonați și cititori *Comitetul*
 - 2) Moravuri de altă dată *Ion Ghica*
 - 3) Melancolie (Poesie) *Dem. Moldoveanu*
 - 4) Șapte triolete (Poesii) *Dem. Moldoveanu*
 - 5) Ziua de bobotează (Nuvelă) *St. Besărabeanu*
 - 6) O lene caldă { (Poesii) *Dem. Moldoveanu*
 - 7) Poema dragostii {
 - 8) Cuvinte despre corset *M. C.*
 - 9) Statutele Soc. „Generația Nouă“ *Comitetul*
 - 10) Membrii Societății ”
 - 11) Sumarul anului XI ”
 - 12) Anunțuri * * *
-

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

— Strada Vinătorului 20 prin strada Sf. Apostoli —

BUCURESCI

1891

„GENERAȚIA NOUA“

LITERARĂ-SCIINȚIFICĂ

DIRECȚIUNEA UNUI COMITET

Către D-nii abonați și cititori.

Cu aparițiunea acestor numere, „Generația nouă“ împlinește unsprezece ani și intră în cel d'al 12-lea al existenței sale. — În această vreme, de alt mîntrelî fôrte lungă față cu durata efemeră pe care aũ avut'o aprópe tóte cele lalte reviste de la noi din țară, în acéstă vreme, șicem, nimenca nu se îndoesce că am avut a ne lupta cu fôrte multe greutăți, am întêmpinat fôrte multe pedici pe care numai o stăruiță nestrămutată pe calea de a merge veșnic înainte, a putut să le învingă și să le sfărâme.

Un puternic concurs în acéstă direcțiune ni s'a dat și de onor noștri abonați, cari tot dauna aũ fost gata a ne sprijini, și cărora nu putem de cât să ne grăbim a le exprima mulțumirile nóstre așa precum celor mai mulți le am și făcut personal.

Fără 'ndoială că între aceia cărora li s'a trimis revista s'aũ găsit mulți cari s'o citescă dar să nu-și achite abonamentul — aducênd cine șcie ce motive — aceasta însă nu ne-ad es curajat, ci cu puteri nouă am mers tot mai nainte.

Din vreme în vreme, „Generația nouă“ a fost îmbunătățită din toate punctele de vedere; aceste îmbunătățiri pe viitor vor fi și mai dese și mai importante, toate tinzând a satisface cerințele din ce în ce mai numeroase, isvorite din setea, din dragostea de înstruire.

Cu începerea anului viitor și anume cu primul număr redactorul nostru D-l Dem. Moldoveanu, student al facultăților de drept și filosofie, ne promite o serie de articole, referitoare la scrierile literare or științifice, astăzi în viață, ale autorilor români or streini mai ales operele lor recente.

Mulțumind încă o dată și anticipat celor ce ne au dat și credem că ne vor da și pe viitor sprijinul lor, comitetul le doresce petrecere bună pentru sfintele sărbători.

Comitetul.

MORAVURI DE ALTA DATA.

Marele Ban Tudoraclie Văcărescu, mai de obște cunoscut sub numele de Boer Furtună, President al Inaltului Divan Domnesc din zilele lui Vodă Bibescu, era om iute la fire și supărăcios; se aprindea lesne și se necăja și atunci se înfuria, ocăra și înjura; temperament care îi meritase porecla de Furtună.

Dar apoi era om cu frica lui Dumnezeu, nu-i lipsea nici Duminecă nici sârbătoare să nu meargă să asculte sfânta liturghie; se închina dimineața și seara dinaintea icoanelor câte un ceas, făcând la metanii; postea Vinerea și Mercurea, iar în ajunul Bobotezii, la Vinerea Mare, la tăierea capului Sfântului Ioan, la ziua Crucii, nu punea nici untdelemn în gură, și nu strica nici unul din cele patru posturi de peste an.

Conștiincios și cinstit în daraverile sale, era un judecător integru; și la Curtea ce presida el, Generalul Năsturel Herescu și Stefan Goleșcu, câștigaseră reputațiunea meritată de judecători incoruptibili. La el nu încăpea hatîruri și la bucătăria lui nu se primea plocoane.

Cât despre cunoștința dreptului, Boer Furtună era cam slabuț, ba încă slab de tot; sacul său științific sta în cunoștința a câtorva principii din Basilicalele lui Arme-nopolu și din pravila lui Caragea învățate în lungă sa practică de judecător.

La ședințele Divanului Înalt, publicul asistent era totdeauna numeros, nu numai pentru că acolo se hotăra în mod definitiv pricina care se străgănea de câte 30 și 40 de ani, începute de pe la Ipsilanti și de pe la Hangerlin, dar mai mult ea să asiste la petrecerea ce da Banul President, certându-se cu împričinații ocărând și înjurând pe avocați în cursul pledoariilor, apostrofându-i cu :

— Ghide, ghide, șiretule.....

— Ce umbli sa vinzi castraveți la Gradinar.....

— Gândești să mă faci pe mine să crez că ai dreptate, parcă nu te știu eu ce poamă ești.....

— Astea care mi le spui sunt mofturi de moftuz.....

Apoi când îl îneca necazul său nu găsea expresiuni destul de energice, își lua fesul din cap și asvârlea cu dânsul în obrazul împricinatului.

Era mai ales un avocat, unu Manu Bondi, frate său văr cu Arnaș Manu, pe care nu'l putea suferi; și când îl auzia pledând se înfuria și îl întrerupea, aducându-i aminte câte un episod două din viața lui legendară de aventurier precum istoria clopotului căzut din turnul Colței la cutremurul cel mare de la Vinerea mare a anului 1802, pe care Bondi îl vînduse Starosteii de căldarari, făcându-l să creadă că îi fusese dăruit de Generalul Prozorowski; sau istoria când vînduse lui Banu Istrate pe bietu Slugeru Matac, incredințându-l că era țigan rob al lui.

Când Curtea a fost chemată să judece procesul conspirației Bulgărești, și i s'a adus înainte Deșu și Șutu, Boeru Furtună a răspuns procurorului cu :

— Ce'mi umbli cu șoșele și cu momene. Dacă vrei să-ți judec pricina, adu-mi aici pe Împăratu Nicolae, pe Nesselrode și pe Dașkoff, și atunci bucuros.

Boeru Furtună era bogat, putred de bogat, dar sgărcit foarte sgărcit, și banii săi îi specula cu dobândă.

Iată împrejurarea ce m'a făcut și pe mine să-i fac cunoștința :

Tatămeu îi datorea de de mult o mie de galbeni chesaro-crăesci de Austria, drepti la cumpană, cu zina și

negauriți, cu dobânda de cincî și jumătate la pungă pe luna (13.20% pe an).

După încetarea din viață a tatălui meu, chibzuind cu mama-mea că era mai folositor pentru familie de a vinde o moșie și a desface datoriile decât a plăti dobânzi mari, îndată ce am realizat valoarea vînzării, m'am dus la Boer furtună, unde jupâneasa Neacșa, fără a mă întreba nici cine eram nici ce vream, m'a introdus într'o odăiță în care nu era altă mobilă decât un pătucean de lemn alb cu o plapumă de cit; acolo marele Ban, înfășurat într'o cămașă de borangic cu cauc de noapte în cap, sta așezat pe vine, răscolind la hîrtii. Rezemat de ușă ca și mine, mai era și un alt musafir.

După un sfert de oară de așteptare, boerul și-a aruncat ochii asupra mea, întrebându-mă rîstit ce voiam; întrebare la care i-am răspuns că răposatul Logofet Dimitrache Ghica fiindu'i dator bani, veneam să aflu la cât se sue astăzi acea datorie.

La aceste cuvinte, boerul s'a ridicat în picioare, întrebându-mă și mai rîstit:

— Dar ce? o să'mi plătească?

Da boerule, îndată ce vom regula contul împreună.

Atunci fața i s'a luminat și întorcîndu-se către celalalt așteptător- i-a zis:

— Dta vino altă dată, vezi că acum am treabă.

Se pleacă și trage de sub pat un sipet ferecat cu bande de fer, bătute în cue de alamă, îl deschide și'mi arată o hîrtie fără a o lăsa din mână, zicîndu'mi:

— Uite, cetește, asta e înserisu lui Vêru Tache.

Constatăm împreună că datoria data din anul 1825 Sept. în 15 și că dobânzile erau răfuite numai până la 15 Sept. 1840, și fiind-că eram atunci în Fevruarie 20 anul 1845 i se datora dobânda de 13.20% pe cincî ani, cincî luni și cincî zile. Eu am luat creionu și calculînd găsesc că dobânzile la care avea drept se suia la 717 galbeni, la care adăogîndu-se capitalul de una mie galbeni, suma totală de plătit era de 1717 galbeni.

Arătându-i eu socoteala, îmi zice:

— Apoi stăi că nu se poate să fie așa, că prea te-ai pripit. Se fac și eu socoteala mea.

Și după o oră de muncă, mișcând din buze, numărând pe degete, scriind și tot ștergând, îmi zice cu mirare.

— Tocmai așa face, o mie șapte sute și șapte-spre-zece.

Când îmi luam palăria să plec mă oprește răstit.

— Ei dar banii cine mi-i dă?

— Eu, Boerule.

— Dar când?

— Măne, la oră ce oră vei porunci Dumneata.

— Unde?

— Aici.

— Dar vezi să nu mă ții cu vorba. Spunem de la care zaraf ești ca să știu unde să trimit să te găsească.

— Nu sunt la zaraf.

— Apoi dacă nu ești zaraf cum de știți să socotești așa de iute? atunci ce ești?

— Sunt fiul reposatului Dumitrache Ghica.

— Așa! vezi, nu sciam că veru Tache se aibă băiat mare: cum de nu te am văzut până acuma?

A doua zi foarte de dimineată eram cu două pungi cu galbeni în strada sf. Spiridon în odaia de mosafiri, unde boerul m'a primit voios; era îmbrăcat cu o giubea portocalie, peste o libadea lungă de pambrii verde, având pe cap ișlic.

După ce iam pus banii pe masă, a scos un oftat mare.

— Acum mai întâi să-i numărăm.

Și a început ai grupa în pâlcuri de câte zece, și după ce s'a încredințat de exactitatea numărului a luat cutia cu cumpene, și cântărindu-i unul câte unul din ochi și din degete, întovărășia operația cu reflecțiuni ca aceste:

— Tot pasiri, tot pasiri.... rar pe ică pe colea câte un blank.... Uite asta galben bun, mai greu și decât blanku; așa când ar fi tofi....

— Ovreiul dracului, batăl Maica Domnului, uite colo câtă bucată de aur a tăiat din bietu galben asta; ar trebui stăpânirea să spânzure pe astfel de calpusani....

— Când am împrumutat pe vèru Tache l'am împrumutat ca pe un frate, cu dobânda de cincî și jumătate la pungă pe lună, pe când banii se da p'atunci cu șapte, ba și cu șapte și jumătate la pungă (17 și 18⁰/₀ pe an)-la te uită colea, frumusețe de galben, când îl vezi, crezi c'o să treacă și de blank și când colo nici cu pasiru nu merge; afurisitu de jidov, îi ia auru cu apă tare. Pecat că legea la noi nu permite dobândă la dobândă, și vezi acum perd peste cincî-zeci de galbeni, dobânzile de la cei 717 galbeni.

Operația aceasta a durat șase ceasuri puind de o parte toți galbenii mai ușori decât pașiri, care numerându-se s'au ales la 216 bucăți, în locul cărora iam adus alți bani pe plac, dându'mi înscrisul tatalui meu achitat.

Când eram se ics din odaie m'a oprit în ușe și m'a întrebat în ce slujbă eram. La răspunsul meu că nu eram împiegat, a rămas în mirare. Cum, un fecior de boier să nu fie în slujbă?

Se vede că rămăsese mulțumit de modul cum espeduisem acea daraveră, căci la o adunare Vodă Bibescu, zărindu-mă într'un grup de tineri, a venit drept la mine, zicându'mi: „qu'avez vous fait à mon oncle Théodore, il ne me parle plus qu'en faisant votre éloge. C'est dommage que vous soyez si mal noté au Consulat de Russie“.

Cocoana boerului Furtună, fata Banului Constantin Ghica, era cunoscută sub numele de Marița Furtunoaia și fiisa, baroneasa de Uxküll, sub acel de fata Furtunoaei; mai avea și un băiat, pe care îl trimisese pentru învățatură la Paris, și care petrecuse mai multă ani în institutul de la St. Pelagia.

Boeru Furtună, tot grămădind dobânzi peste dobânzi și trăind cu cea mai mare economie, adunase o avere mare. Se zice că la moartea sa, în pimniță la dînsul, unde nimeni nu îndrăsnea să între nici ziua de frica stafiei, s'ar fi găsit butoaie pline tot cu galbeni chesaro-crăesci de Austria drepti la cumpăna, ferecați cu zimți și negăuriți.

Ion Ghica.

MELANCOLIE

Pe subt bolta cea de frunze
Și de flori de liliect
Se aștern bătătorite
Tănuitele poteci,

Unde, în nespusul farmec
Al iubirii tale dulci,
Îți ceream o sărutare
Și pe sînu-ți să mă culeci

Să mă lași, în ochi-ți negri
Și 'ntr'atât de visători,
Să citesc a tale gânduri
De nenunerate ori.

Și să-ți spun cât mi-ești de dragă
Și de senmpă cât îmi ești
Cum rechemî cu-a ta guriță
Adormitele povești.

Și le redeșteptî mai sfiute
La lumina blîndeî lunî,
Pe cînd codrul lîn își bate
Frunța vechilor alunî.

* * *

În cărarea vieți-mî, astăzi
Tot mai dulce îmi răsari,
Cum răsare dulce luna
Peste vîrfuri de stejari

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Și aprinzî mai tare 'n mine
Dorul dragostii de veci
Pe subt bolta cea de frunze
Și de flori de liliaci.

Și, cînd vremea ne 'ndurată
Ne-a chema pe amîndoi,
Veseli ne-om săpa mormîntul
Sub movilele de foi.

Și d'acolo asculta-vom,
Adormiți fiind pe veci,
Cum se scutur frunze moarte
Pe uitatele poteci.

Cum se îngroapă în vremea sură
Toată viața cea de ieri...
Nnmaî noi în firea tristă
Mângăia-ne-vom stingheri.

3 Otombrie 1889.

Dem. Moldoveanu.

TRIOLETE

CÂND LUNA ÎN ARGINT

Când luna în argint se 'nneacă
De-asupra codrului de tei,
Ea trece cu coșta seacă
Când luna în argint se 'nneacă

Dar nu 'nțeleg de ce 'și apleacă
Tăcuți, frumoșii ochi ai ei
Când luna în argint se 'nneacă
De-asupra codrului de tei.

CE NEBUNA-Î...

Ce nebună-î fata mare,
Când de vorbă stă cu dânsa...
De ți-a dat o sărutare
Ce nebună-î fata mare.

Trebuia — fără 'ndurare —
Să nu vrea, căci uite plâns-a...
Ce nebună-î fata mare
Când de vorbă stă cu dânsa.

Dem. Moldoveanu.

SUBT UN VĂZDUH.

Subt un văzduh fără de nori
Și-o limpedime de argint
Cu ochi-ți negri mă 'ntori,
Subt un văzduh fără de nori.

Dar sunt și mai fermecători
De-ți prinzi în păr și măgarint
Subt un văzduh fără de nori.
Și-o limpezime de argint.

Melancolie apa sună

Melancolie apa sună
Printre pietre licărind
Când nu suntem împreună
Melancolie apa sună.

Și, subt farmecul de lună,
Crângul, singur de-l colind,
Melancolie apa sună
Printre pietre licărind.

Dem. Moldoveanu.

CÂND BOLTA 'NTREAGĂ SE APRINDE

Când bolta 'ntregă se aprinde
De milioane de făclii,
Din altă vreme un dor mă prinde
Când bolta 'ntreagă se aprinde.

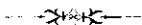
Dor în chimerice ogliunde
Te ved cu ochii mari și vii
Când bolta 'ntreagă se aprinde
De milioane de făclii

MIROSUL TEILOR

Mirosul teilor în floare
Adus pe-a vântului aripă
Imi place mult să mă 'nfloare.
Mirosul teilor în flóre.

Imi pari așa fermecătoare,
Când sorb cu tine într'o clipă,
Mirosul teilor în flóre
Adus pe-a vântului aripă.

Dem. Moldoveanu.

PE LĂNGĂ PLOPII ÎNȘIRAȚI

Pe lângă plopii, înșirați
De alungul mării de lac,
Ca o nebună mă tot cați
Pe lângă plopii înșirați.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Or cât ți-s ochii fermecați
Nu vreați eu tine să mă împac
Pe lângă plopii, înșirați
De-alungul mării de lac.

Dem. Moldoveanu.

ZIUA DE BOBOTEAZĂ

(Urmare)

Iată din ce pricină nici c'un preț verii n'ar fi putut căpăta de la părintele voșe ca să plece tocmai în ziua de Bobotează până la moș-Eoboc, care ședea tocmai la capătul țarinei. Băieții știeau și de lupi și de toate grozăveniile despre cari le spunea mama diaconița, dar plăcerea de-a ședea la foc împreună cu bătrânul, de-a mânca mere coapte la foc, de-a bea must de pădurețe și de-a asculta ceasuri întregi despre feliu de feliu de întâmplări, istorii și povești, asta, zic, era mai pre sus de cât frica de-a fi mâncați de lupi, și de aceea îi vedem acum înnotând prin omăt.

— Bre! ce omăt, ce zici tu, măi Culaî?

— Mare al dracului!

— Nu ca la voi la Chișinău, de nu-ți acopere nici tu-recile ciobotelor, aici la noi e omăt! Culaî nu respunde nimic, se vede ca atins adânc de superioritatea Păuleștilor în privința zăpezei.

— Am obosit, f... f... t... f...! făcu din nou Dumitru, stând locului și așteptând pe Culaî să se apropie.

— Ce zici, ai obosit? măi întreabă el pe Culaî.

— Ba, nici de cum.

— Apoi ție ții bine, mergi pe urmele mele, nu obosești ca mine, eu îți arăt drumul.

— Mare lucru că mergi înainte, măi bine n'ai măi merge, mă duci tot prin rîpi.

— Apoi dacă e așa povestea- nu merge după mine.

— Nici n'am nevoie.

— Zău!

— Ce zău? Nu merg pe urma ta și atâta tot, singur mai bun drum găsesce.

— Să vedem!

— Veți vedea!

Și Culaș a cârnit în stînga pe lângă Dunitru și s'a depărtat de dînsul ca de vre-o zece pași și apoi apucă de-a dreptul.

Băieții supărați, tăcea și pășeau înainte și vîntul mai tare și mai rece ridică împrejurul lor nori de zăpadă li trîntea în cap și îi înmormînta cu totul; câte o dată când vîntul bătea în dosul lor se vedeau numai două cușme negre cari încet încet se mișcau prin zăpadă, și arătau că băieții urmează drumul înainte.

Copiii în pustia asta albă, fără alt șgomot de cât șueratul vîntului, se simțeau nu prea bine. Frica puțin câte puțin începea a le veni în inimă și pîrul a li se sburli sub căciulă.

Amîndoi simțeau o trebuință de a vorbi ceva, de a-ți auzi glasul, însă erau paraponisiți unul pe altul și nici unul nici altul nu voia să înceapă întîiu vorba, căci pe urmă vai de acela: celalalt îl sdrobea la vremea cuvenită.

Dar o întîmplare le-a deslegat gura la amîndoi.

Nu era departe de stîna, să fi fost ca vre-o sută de pași. Se zărea cum din bordeiul moșneagului se ridica un fum negru deasupra movilei de zăpadă, se ridica, stătea cîtva timp și d'odată se răspîndea în toate părțile.

Băieții dădură încă într'o rîpă și abia se putură cașara pe celalalt mal.

De o dată din partea despre pădurca secfestru, ca o suflare, se auzi un urlet jalnic, dar era atît de departe, că băieții măcar că l'au auzit amîndoi, însă, încă nu și puteau da bine seamă: Era acela urlet de lup sau de căne din sat, rătăcit prin câmpii? Însă ei instinctiv au stat locului și în tăcere să priveau unul pe altul drept în față.

S'a mai auzit din nou un urlet, dar de astădată mult mai tare, urinat de trei, patru alte urlete.

— Lupoaița!! Ziseră ei amândoi într'un glas.

— Mitruță dragă, haideți mai repede, zise încet Culai, că ne mănâncă lupii...

— Nu te teme... nu vezi că nu suntem departe de stână... mergi după mine... e mai ușor...

Culai alta data nici e'un preț n'ar fi făcut asta, dar ca băiat cu minte pricepu că nu era acum timp de arătat voiața, și că nu trebuie perdută nici o clipă.

Acum băieții dădura pe un pisc de deal de unde vântul măturase toată zăpada.

— Slava domnului, putem acum fugi, hai repede, Culai!

Dar uitase Dumitru că era în cismele de piele de vacă, mari și grele ca niște butuci, ale părintelui Gligore, și când se încercă să fugă, văzu că nu poate și că Culai începea a'l întrece.

— Fugi repede, fugi, măi Culai, fugi... vezi că nu pot fugi!...

Culai care era cu vr'o zece pași mai înainte, stătu locului.

— Ce stai, bre, fugi.... nu vezi că pot să ne easă înainte!..

Acuma se auzi al treilea urlet, dar din partea cealaltă a pădurii asemenea foarte slab, căci vântul se schimbase și le sufla în dos și ducea sunetele într'o parte.

--- Fugi, măi, fugi, ce-ai stat?

--- Nu fug fără tine...

--- Ne ies lupii și ne mănâncă pe amândoi!

--- Lasă să ne mănânce pe amândoi!

Urletul se mai auzi.

— Hai să strigăm, măi Dumitre, poate să ne audă moș-Boboc.

— Hai! Incepe; Moș-Bobo...o...o...oc, moș-Bobo...o...o...oc!

— Moș-Bo...o...bo...o...o...oc! Striga din partea lui și Dumitru.

Vîntul apucă sunetul cuvîntului și-l duse departe înainte.

— Al dracului zbîeri tu, măi Cula! s'aude tocmăi în Secfestru la Țigan!

Cula! s'a roșit de mulțămire că l'a lăudat Dumitru, în taină el îl socotea foarte cunoscătorii și dibaciu în toate.

— Să măi strig?

— Nu, chiuie măi bine; poți?

— Nu știu, cum?

— Iacă așa - L...hu...hu..u!

Cula! a chiuuit și el, dar așa de tare și ascuțit, că Dumitru își astupă urechile.

— Al ciorilor chiuî, de unde ai învățat?

— De la tine.

— Ași! da de unde!

— Să mă bată crucea dacă nu de la tine.

Impăcaciunea s'a făcut pe deplin, ei parcă măi uitaseră și de frică.

În vremea aceasta și pe când ei se apropiiau de stîna s'auzi covîțaitul unui purcel, după asta s'auzi cum o haita de câni se aruncă în urma lui și un glas'omenesc care striga și amuța.

Lupul cu purcelul sări gardul trecu repede ca săgeata pe dinaintea băieților, după dînsul o turmă de câni și tocmăi măi târziu pe când băieții erau la pîrlaz ca să sară gardul ieși și bătrînul c'un tăciune aprins în mîna.

— Voi sunteți? strigă el, cunoscîndu'i, bata-vă sănătatea și norocul să vă bată, cine v'a lăsat pe vremea asta să veniți tocmăi la stîna?... Dar dacă, Doamne ferește, v'ar fi prins lupii, atunci cum era? V'am auzit chiuind... am auzit și puța!

— Ei și ce, moș-Boboc, mare lucru?... Dar v'ezi că nu ni s'a întîmplat nimica.

Întrați în bordeiul, că degerați, bata-vă norocul să vă bată, de băieți! Să plece ei pe asemenea timp!.. Ții mila de un câne să'l dai afară, și voi, na, poftim! Lasă că v'è blagoslovește el, parintele diaconul, credeți că va trece ca dăunăzi, lasă, lasă. Hai, întrați în bordeiul ca viu și eu.

Bătrânul să silea să se facă supărat, dar era prea bun, iubea prea mult copii, ca să poata ținea nult mânia. Băieții veseli intrară în bordei. Lângă foc, pe o rogojină, era culcat un mînz, era se vede fătat de curînd, căci nu se putea ținea pe picioare.

În bordei era cald, umed și mirosă a buruiene. Ușa de la stînga dădea în poata oilor, de unde se auzea cum tușeau și strănutau oile, câte o dată talanca acoperea totul.

Băieții lângă foc își încălzeau mînile.

— Bine am scăpat, măi Cula!, ce zici, ha?

— Apoi!

— Măi Cula!, cât pe ce să ne mănânce lupoaica dracului.

— Apoi!

— Ti! ce frică am mai tras, bre, bre, bre!

— Măi, Cula! ți-i foame?

— Strașnic, ași mîncea o mămăligă întreaga.

Dar eu.

În vremea asta s'a deschis ușa și-au țîșnit înăuntru doi dulai pe când moșneagul intra.

— Afară, javrelor, răzni el la câni, că doară nu'ți îngheța afară!

— Ei! băieți, ați degărat? Pe vremea asta să plece ieri?! Apoi ce va face părintele, vai, vai..., n'ași vrea să fiu în locul vostru, măi băieți!

— Trage, Mitruță, laița la foc și ședeți.

Băieții s'au desbrăcat de cojoace și de cisme și s'au pus jos.

— Vi-i foame, băieți, spuneți, moșul numai de cât vă toarnă o mămăligă de i-a merge vestea.

Băieții să uitau unul la altul și rîdeau.

— Moș-Boboc, te-am mîncea și pe D-ta așa suntem de flămânzi. Am tras o frică, când am auzit afurisita de lupoaică....ti...i...i! Și acum mi să ridică parul în sus.... dar tie. Cula?

— Îmi era frică pentru tine, că nu puteai fugi.

— Ei și tu dacă puteai, mare lucru, te înhăța și pe tine, nu'i așa moș Boboc?

— Ba bine că nu, dacă v'ar fi eșit puița înainte. Pană la Sf. Andrei lupii se puiese și's părjol de rēi și îndrāsneți.

— Auzi, Culai, ce zice moș Boboc, și ție nu'ți era frică?

— Nu'mi era, îmi era de tine că nu puteai fugi.

— Măi, da prost ești, toți țirgoviții sunt ca tine, măi Culai?

Culai nu respunse nimica și'si umflă buzele. Bătrânul puse ceaunul pe pirostii, măi băgă în foc un vreasce două și se puse să cearna făină. Tăceau cu toții, băieții su-părați și bătrânul adâncit în gândurile sale.

Numai vântul suflând câte o data măi tare pe bogeag spulberă cenușa din vatră și împrăștie tăciunii; oile tu-seau și strănutați alături!

— Moșule, câți purcei ți-au furat lupii iarna asta, în-trebă Dumitru.

— Să-i ardă focul de lupi, n'am măi văzut ca iarna asta, mi-au mâncat trei purcei și doi câini.

— Dar la oi n'au dat, zise Culai?

— Nu, ca-i poiata bună, nu pot intra... La popa Tri-fan, de Sf. Vasile, un lup intră în poiată și gâtui dome-zeci de oi; la mine, bogdaproste, mă păzește domnul.

În vremea aceasta bătrânul puse făină în ceaun și băgă melesteul. De o dată turma de câini cari stăteau culcați la ușa bordeiului se repezi spre poarta, cu'n lătrat deo-sebit, măi ascuțit, măi jaluic, măi speriat.

S'auzi un covițait de purcel și grohăitul scroafei.

Alătura la oi se făcuse tăcere adâncă, oile nici nu strănutați, nici nu tuseau.

— Păcatele mele, al patrulea purcel mi-l inlăță lupul! Hai băeți! Și bătrînul apucă un topor, cu alta apucă un tăciune din vatră și iute ca un tînăr ieși pe ușa. Pană ce băieții să se încalțe trecu multisor. Întâiu sari Dumitru, care cu cizmele părintelui se încalță lesne, după dēnsul,

sări Culaî, dâr disculţ: cu cizmele sale udate de omat, nu se putu încălţa.

Băcşiî apucaseră şi ei câte un tăciune.

— I... ha... a... a!... ţine măi! nu lăsa!... o... ho... ho!... striga moş Boboc amuţind căniî. Lupul strîns între poeată şi poartă, lepădase purcelul gătuît şi cu părul zbărlit da repede din cap în toate părţile. de unde îl ciupeau căniî. Nici unul din ei nu îndrăznea să se apropie de urieşii-î dinţi; dar, de altă parte, abiea facea lupul vre-o mişcare de fugă şi căniî cu toţi i se înfingeau în piele.

— Ține-măi! ține măi! nu lăsa! urlă bătrânul măi dihai de cât zece lupi, aruncând tăciunile în lup. Focul îi părli părul, îi arse şi urechea, se vede, căci cu toată frica, desnădăjduit o luă la sănătoasa. Intr'o clipă se aruncă, răsturnă doi căniî, şi când vroi să saie gardul, s'a văzut apucat de patru boturi.

Căzu pe spate, într'o clipă dede afară maţele cănelui care era pe dînsul şi se sculă din nou în picioare. Era un lup mare, frumos; văzîndu-se încunjurat, el repede întorcea capul, căsca o gură cu nişte dinţi albi şi zdrobea ce apuca între ei.

În momentul acesta veniî băcşiî, Moş-Boboc apucă tăciunile din mână lui Dunitru, şi-l aruncă în lup. În potriua haitelor se ţinea el, şi se ţinea bine; trei căniî schelălăeau împrejurul lui, dar focul se vede că-l îngrozea, căci şi de asta dată se încerca să fuga şi-şi descoperi dosul.

Căniî cunosteau slăbiciunea lui şi înţelesesă, că, dacă vor măi lasa pe lup la gard, atunci scapă. Patru căniî măi remăsese, fără urlet, fără lătrat, toţi ca unul s'au agăţat de gâtul şi spatele lupului. Căzuseră cu toţi la pămînt, nu se înţelegea nimic, era o grămadă de picioare, capete, burte. cozi; în omat, care se făcu roş de sânge n'ăi fi putut alege cari e lupul şi care sunt căniî. Lupta nu ţinu mult- lupul prăpădit de foame cu dinţiî înfipti în şoldul unui căne' muri gătuît de ceia-l'alţi.

Moş-Boboc se apropia, ridică toporul şi-î zdrobi capul.

Acu măi fură purcei, dacă ți dă mâna. Apoi apucă lupul de coada și-l trase spre bordeiu. Luați purcelul, măi băeți, mâncam friptură din el, nu e spurcat.

Căinii se gudurau, schiolăleau și lungeau sângele în arma lupului. Din șapte rămaseseră numai patru teferi, și unul mușcat reii, doi erau morți.

— Incă un lup ca aista și remên fără de căină, spuse bătrînul, întrând în bordeiu, tărăind lupul după dânsul.

Culăi acum simțea cum îi ard picioarele. El se puse lângă foc, încălzindu-le.

— Măi, Culăi, tu ai eșit fără eizme, îl întreba Dumitru.

— Nu le-am putut încălța répede, lupul putea... să fugă.

— Măi, dar tare măi ești, măi Culăi, zise Dumitru.

— Brava băeat, așa imi place și mie, adăugă și moș Boboc.

Culăi căruia îi venea să plînga, se roși de bucurie și cu lacrimi în ochi, zimbî.

— La noi la Clușinău, la școală, când face un baeat vr'o pozna, inspectorul îl pune să stăie cu picioarele goale în omăt; ne deprindem... dar alții mor, a adăogat el.

— Stăi, bre, că nu e așa, cum crezi, spuse moș Boboc. Du-te Mitrule, și adă un căuș de omăt, trebuie frecat la picioare, du-te iute.

După ce l'aș frecat bine, bătrînul i-a dat un gât de rachiu, l'a învâlit în cojoc și l'a pus pe laiță ca să doarmă.

— Dormi puțin, la mâncare te sculăm.

— Da, te sculăm, spuse și Dumitru, dormi acum puțin... voi târgoveți nu prea puteți la frig.

— Vorbești și tu cu ciobotele parintelui. De ce n'ai sărit ca mine desculț?

Lasă nu vè măi certați, zise bătrînul, culca-te și dormi, Culăi.

Culăi ascultă vorbele bătrînului. Simțea o obosală în tot trupul, capul și-l simțea greu, și-i vijiea urechile și tâmplele îi ardeau. După scurt timp adormi.

Bătrânul cu ajutoriul lui Dumitru beli lupul, făcu friptură de purcel, scoase mere murate și must de pădurețe și sculă pe Culaî

Băetul se sculă, dar o slăbiciune atât de mare simțea în tot trupul, mai ales în picioare, de nu se putea da jos.

— Ce ai, măi Culaî, nu te poți scula? Il întrebă Dumitru.

— Nu pot, n'am putere... mi-e sete, dă-mi de bėut, moș Boboc.

— Dar ce-ți este, dragul moșului? Ieai să vadă moșul.

Bătrânul puse mână pe fruntea băețului, pe mâni, pe picioare și apoi dădu din cap.

— Prost lucru, voinice! Mi se pare c'ai pațit'o!... Na de bea, ți-a face bine mustul.

Bătrânul se cam pricepea la boale, înțelegea că băcatul trebuie să fi răcit, stând atâta timp cu picioarele desculțe în omăt.

— Nu vrei să mănânci. dragul moșului?

— Nu mi-e foame, dă-mi de bėut.

— Reu, reu de tot, bolborosea bătrânul.

Dumitru văzând pe prietenul său bolnav pierduse pofta de mănecare.

— Mănâncă bre, dacă-ți spune moșul, că nu e nemică, e o receală, atunci nu e nemică. Hai îmbucă 'n silă.

Dar cu toate îndemnarile moșneagului, bucățica îi stătea în gât lui Dumitru când vroea s'o înghită.

Abiea a mâncat o bucățică de purcel și un măr murat.

După masă bătrânul a scos un sac cu buruiene, a ales una din ele, a pisat'o și a pus'o la foc.

După ce fiertura se făcu roșie, o luă, o reci și aproape cu de-a sila o dădu bolnavului s'o bea.

Culaî nu mai eumoștea, vorbea într'aiurea, și chema pe măsă.

Se făcuse noapte. Vântul încetase și luua lumina cu mif și mif de scântei broboada albă a pământului.

Gerul era mare. Pe la cântatul cucușilor se auzi că omatul pâriea sub copitele cailor. Venise părintele diaconul îngrijit de lipsa băeților.

Când auzi împlinirea cu băeții, și când văzu pe Culaî bolnav, își puse mânele în cap.

— Numai tu, Dumitre, ești de vină, tu ești mai mare... ai fi putut să mă ascuți, când am spus că nu se poate să eșiți acum din ogradă...

— Lasă, părinte diacoane, că nu e nemica, peste două zile, baetul se va face bine. Nu știi eu par'că: e o troahnă. La copii trece, dacă nu mor.

— Toemaî, zise și părintele, lasă Mitrule, că mi'i pomeni tu bobăteaza, cât îi trăi!

— Băiatul să-l lași la mine, părinte diacoane, acum nu poți să-l iei, mai mult înțeleg eu la boale de cât Sfințiea-ta.

— Păcatele mele, asta încă îmi lipsea, zicea diaconul, plesnind din palme după obliceiu.

— Hai voinicule, îmbracă-te, hai acasă...

— Lasă-me, tătuță, lângă Culaî, mâine venim acasă cu moș Boboc, se rugă Dumitru.

— Lasă-l, părinte nu-ți fie frică, zic că îți aduc pe amândoi sănătoși.

Diaconul se mai liniști și a plecat a casă.

Peste două zile moșneagul aduse băeții. Culaî era încă slab, dar ridea și era vesel.

Dumitru era cam trist, Boboteaza nu-i eșea din minte. Și adevărat după ce-a plecat moș Boboc, părintele a botezata doua oară pe Dumitru, despre care botez nu poate uita nici până în ziua de azi.

St. Besărabenu.

O LENE CALDA

(VILLANELLE)

O lene caldă — ametițoare
Din tot văzduhul s'a lăsat
Spre codrul teilor în floare.

La dânsa, gându-mi ca să sbóre,
Atâta vreme l'a 'ndemnat
O lene caldă — ametițore.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Iubita mi-e fermecătoare.
Când vine 'n gônă de la sat
Spre codrul teilor în floare.

Și-aș vrea să staū cu ea culcat
Căci nu 'n zadar s'a tot lăsat
O lene caldă-ametițore
Spre codrul teilor în floare.

Dem. Moldoveanu.

POEMA DRAGOSTEI

Pe-o pernă de matase — albastră
Și subț o plapomă de — atlas
Se simt atât de bine — alături
Și aū nebuni — atăta haz.

*
*
*

Clipind nervos, ia stānga, deāsul
Sărutā umāru-ī rotund
Inebunīt de tōte cāte
Subț canașuta se ascund

Și ca să fie mai aprōpe
El mâinele și le-a 'nodat
Pe după gātul ei, atăta
De alb ca laptele spumat.

In curăția ei de fatā
Inchide ochii... rușinos...
Ar vrea să-l lase: nu se 'ndurā...
... Copilu --- atăta-ī de frumos.

*
*
*

De mult ascultā, fermecată,
Al lui cuvēnt abia șeptīt...
Atătea patimi într'o clipā
In mintea ei aū nāvālīt:

„Pe vecinicie roabā ție-s,
„Dar stinge-mī dorul ce-āī aprins
„Tu, dātator de-atăta farmec
„Invingător și neīnvins.

„Nebunu-mi sange 'l vezi cum iese
 „In pete rosii pe obraz,
 „Cand demonului frumusetii
 „Aș vrea, dar nu pot să nu caz.

„... Căci te-am văzut frumos, cum singlar
 „Dor tu ai fost și vei fi vre-odat'
 „Și-am vrut într'ale tale brațe
 „Să simt înteiul sărutat.

„Și-am ascultat minciuna dulce,
 „Cântata de maestru-ți glas,
 „Și, lângă tine de's acuma
 „Eeă, să faci ee vrea, te las.

„Pe vecinicie roaba ție-s,
 „Dar stinge-mi dorul ce-ai aprins
 „Tu, dătător de-atâta farmec
 „Invingător și neinvins.

*
 * *

In nebunia sêrutării
 S'au stins luminele de mult:
 „Ca să cunosc deplin viața
 „Al simțurilor dor ascult.“

*
 * *

Pe-o pernă de mătase — albasră
 Și sub o plapomă de — atlas,
 Se simt atât de bine — alături
 Și au nebuni — atâta haz.

CÂTE-VA CUVINTE ASUPRA CORSETULUI

De vre-o două sute de ani se tot scrie în contra aberațiunei gustului de a se purta corsetul; dar urechia femeilor rămâne surdă la toate câte 'i se spun. Ba din contra, după ce citese multe din retele ce 'i poate cauza corsetul, după ce consultă chiar pe medicul casei, care, de cele mai multe ori e contra corsetului — dar totuși 'i place să 'i vază nevasta corsetată — ajung la concluziune: că corsetul e un rău necesariu.

E necesar de a le forma talia; căci altmintrelea se diformează, le lipsește eleganța, și perd ori ce grație, devin neproporționate: în fine 'ți însiră o mulțime de al de aceste numai și numai de a nu se lepada de acest obicei.

Altele merg mai departe și invoacă știința ca argument. 'Mi aduc aminte de o doamnă, care, după ce a citit despre dezavantajele acestui port — ea să se scuze 'mă spunea: ei bine, voiți suferi puțin acum — în schimb însă voiți avea o talie zveltă, șolduri eșite (aceasta e una din calitățile cele mai frumoase, zic femeile) un piept bine făcut, și ce e mai mult, toate aceste calități se vor transmite și descendentelor mele. Se vede că o fi citit și teoria lui Darwin.

Bietul Darwin nu s'a gândit nici odată că nemuritoarea sa teorie va servi drept scuză femeilor ca să 'și apere defectele modei!

Am zis de la început că s'a scris de multă vreme și în nenumărate rânduri în contra corsetului.

O întâmplare cam ciudată din cauza unui corset m'a îndemnat să scriu și eu astăzi câte-va cuvinte asupra corsetului — deja 'mă știu soarta — voese însă să'mi fac datoria.

Iată o întâmplare: In vecinătate de mine locuște o familie de bună condițiune. Doamna casei e o femeie ce se apropie în vârstă cam de jumătate secol, dar cochetăria 'i a rămas din tinerețele ei — pe atunci era mai subțirică — acuma însă ajunsă în vârstă naintată a început să se îngrașe foarte mult (lucru aproape normal la această vârstă).

Doamna voind să iasă puțin în oraș — îmbrăcându-se, trebuia de sigur să-și puie și corsetul — trebuie să-și facă talia cum zicea d-ei. Când era aproape gătită, 'i se face rău. Bărbatul ei fiind din intimplare acasă, alergă repede la mine și mă roagă ca prieten să mă duc să 'i ved nevasta că 'i e foarte rău. Când intru în casă, ce să vezi! Doamna era deja îmbrăcată, dar pe jumătate înăbușită, fără putere, cu capul plecat pe o pernă dar stând în picipare, cu brațele îndepărtate de corp, cu respirația întreruptă, de abia răspunzând la cele ce am întreat'o — fața 'i esprima suferință.

Am bănuț că corsetul 'i cazează toate acestea; zic să 'i se desfacă repede corsetul, dar până ce s'a desfăcut a lesinat de vre-o două ori, apoi fără a 'i se da vre-uu alt ajutor 'și a revenit cu totul.

Bănuțala mea era dar legitimată. Această întâmplare mă îndeamnă să scriu câte-va cuvinte despre corset. Corsetul era un port al Europei occidentale.

Odată cu introducerea civilizației occidentale în țara noastră s'a introdus și portul lui prin urmare și acest scump odor de corset.

Lupta în contra acestui vestmânt era foarte înverșunată încă de la 1741 când Winslow și Soemering s'au ridicat defaimând cu toată puterea lor portul *corpului à baleines* (un fel de corset din epoca renașterei). Revoluția franceză cu reformele ei adoptând și simplitatea îmbrăcăminteii — acest *corps à baleines* dispăru — lăsând loc unei alte forme de corset. *A. Paré* după ce descrie cu colorile cele mai negre consecințele acestui port, citează cazul unei femei, care se strânge așa de tare cu corsetul în cât muri pe loc. — Asemenea și *Gerdy* citează că o actriță din Odeon fiind grea în a opta lună și nevoită fiind să-și ceserețeze meseria — voi să-și ascunză sarcina se strânse așa de tare în cât când apăru pe scenă muri și ea pe loc.

Reveillé Paris vorbind despre corset, zicea că departe de a înfrumuseța femeile — le face un bust țapăn par'că ar fi niște păpușe de carton — o comparație cât se poate de exactă.

Apoi mai ziceo: ce frumusețe e să le vezi cu o față roșie, cu vinele umflate, d'abia respirând, cu vorba întreruptă având o stângăcie în tot mersul lor.

Spațiul nu'mi permite de a cita toate autoritățile, care au scris, blamând acest port.

Voiu rezama dar cū acum în câte-va trăsături toate dezavantagiile corsetului. Avantagiū mai cā n'are, doar cā ar ascunde în primele luni greșelele vre unei fecioare...

Să încep mai întâiu cu plămâni. Acest organ fiind strâns, sângele stagnează într'însul, și aceasta cauzează offică la multe femei, bine înțeles predispușe la această boală.

Stomacul e strâns și turtit așa cā nu și poate îndeplini regulat funcțiunea sa.

Cui nu i s'a întâmplat cā fiind la un loc cu d-soare corsetate și stând la masă, ele mai tot d'auma staū în picioare și nu prea se apropie de masă. Și dacā se întâmplă vre unul să le facă puțintică curte pofțindu-le la masă, se aude următorul dialog devenit aproape banal. Pentru ce nu pofțiți la masă d-șoară? Atunci raspunde mai tot d'auma: cā n'are pofță de mănecare și dacā e seară, zice cā n'are obiceiul de a măneca târziu și câte mai multe de aceste. Dar un spune adevărul cā e așa de șnuruită încât nu se poate pleca, numai vorbese de durerile ce le supoartă. Bine-înțeles continuând tot ast-fel, nedând stomacului ce i trebuie încep, a perde pofța de mănecare, stomacul începē a digera greii, slăbesc, devin palide, străvezii și acuma parcā trebuie căutat cu hămănuire de a găsi vre'o femeie cu fața rumenă.

Ficatul apasat se micșorează. In cele mai multe cărți de patologie găsim citat ca corsetul cauzează calculi hepatici (peatră în ficat).

Rinichii merenū apăsați sfârșese la cele mai multe femei de a se mișca din loc, dând naștere la boală cunoscută sub numele *rinichii mobili*, boală mai tot d'auma observată la femei ce poartă corsete. Această boală mai are și alte cauze.

Și poate cine-va închipui acuma la câte neajunsuri predispușe când acest filtru, pe unde trebuie să se elimineze cele mai multe substanțe otrăvitoare din organism, e stricat.

Intestinele merenū apăsaate sunt o cauză de constipație continuă.

Uterul, organul cel mai important, e și cel mai maltrat. El, merenū apasat prin intermediul intestinelor, e sbârceit, micșorat, sângele stagnează într'însul din care cauză e predispus la inflamațiuni. Din aceste cauze în loc de a fi un adăpost plăcut copilului în cele 9 luni de zile ale vieței sale întra-uterine, devine pentru dēnsul un loc de chin, un adevărat iad. De acea vedem foarte mulți copii

venind in lume ofeliți, slabi, prăpădiți aproape fără viața. Bine ințeles că nu e numai corsetul cauza acestor copii degenerați.

Această descriere succintă nu e de cât o umbră slabă din cele ce s'ar putea zice despre dezavantagiile corsetului.

A cui e însă vina că femeile poartă aceste vestimente vătămătoare? Nu putem arunca toată vina pe ele, ci putem zice chiar că e mai mult vina bărbaților.

Sunt de vină bărbații căci zic că totul sunt ei și nimica femeia. Sunt de vină bărbații căci caută să țină femeia în sclavie și ei să stapânească. Atunci femeia caută, chibzuește în toate chipurile de a arăta că și dânsa există și căutând, găsește un mijloc de a stapâni și ea pe bărbați exploatându-le simțurile, cum zice *Tolstoi* în *Sonata Kreutzer*.

Cât de bine nu descrie *Spencer* în cartea sa (*Educațiunea fizică-morală și intelectuală*) educațiunea ce se dă femeiei numai pentru ostentațiune.

Pentru ce să-i dai mai mult când n'are nevoie, când bărbații nu pretind, cum zice *Spencer*, de cât de a ști câteva limbi străine, de a se găti bine, și a cânta la Piano. La urma urmelor zice *M. Nordan* în starea actuală femeia nu e decât o marfă și caută cumpărători. Ca atare dar ea caută să iasă la iveală avantajele ei exterioare înabușind cu totul cele interne. Am avut dar dreptate de a zice că vina e a bărbaților.

Si numai când femeia va fi pusă pe un picior de egalitate cu bărbatul, atunci ea va căuta să-și desvolte calitățile ei interioare și cât privește exteriorul ei și va alege ca model pe *Venera de Milo* unde artistul a idealizat formele femeiei desvolte în pînă libertate fără nici o meșteșugire și atunci ea va fi mult mai folositoare societății și mult mai frumoasă, căci cu drept cuvânt zice *Boileau*:

Rien n'est beau que par la vérité

C'est par elle qu'on plaît e qu'on peut longtemps plaire.

M. C.

Din partea „Atheneului Român“

*D-lui Director al revistei „Generația Nouă“
Ed. M. Adamski,*

Nimic nu onorează mai mult junele generațiilor de cât grațitudinea, ce ele arată acelor cari au lucrat pentru a mări patrimoniul moral al națiunii.

Ve felicit dar, pentru omagiul de recunoștință ce ați adus poetului Eminescu, făcându-i bustul printr'unul din artiștii noștri Români.

Oferindu-se acest bust Atheneului, D-voastră aduceți omagiul bărbaților ce au lucrat pentru a înființa în țeară o instituțiune de cultură națională.

Primim dar, la rëndul nostru, cu grațitudine, bustul lui Eminescu, pe care'l vom instala în vestibulul Atheneului.

Ve rog a agreea, D-le Director, încredințarea distinse mele stime și considerații.

C. Esarcu.

R E S P U N S

Onor. D-lui Const. Esarcu,

Măgulitoarea scrisoare ce ați adresat tinerei noastre Societăți literare ne-a pricinuit cea mai adâncă surprindere și bucurie.

Numai așa, lucrând pe tărâmul acesta frumos, aducând omagii, celor cari s'au martirisat pe altarul științelor și literilor pe de o parte, iară pe de alta, cu slabele sale puteri concurând la ridicarea și la luminarea tot mai scânteitoare a acestui altar, vor putea generațiunile tinere, din care ne fălim că facem parte, a da mărirea țerei acestei, făcând-o să s'adape pe deplin la soarele cel strălucitor al civilizațiunei.

Odată cu recunoștința Societăței noastre pentru primirea ofrandei care vi s'a făcut, ve rog să bine-voiți a primi asigurarea celei mai distinse considerații, ce Ve păstrez.

Ed. M. Adamski,

Directorul revistei „Generația Nouă“.

STATUTELE SOCIETĂȚII „GENERATIA NOUA“.

CAP I.

Caracterul Societății și scopul ei.

Art. 1. Se constituie în Bucuresci o Societate științifico-literară cu numele de „*Generația Nouă*“.

Art. 2. Scopul societății este dezvoltarea spiritului literar-științific pretutindeni.

Art. 3. Lupta literară va căuta cultivarea limbii literare, așa să se ajungă la unitatea ei.

CAP II.

Organizarea.

Art. 4. Societatea va fi reprezentată în județe prin comitete sub președinții onorifice.

Art. 5. Obligații societatea va avea în totdeauna organul ei de publicitate, care va purta numele de „*Generația Nouă*“.

Art. 6. Societatea se compune din membri fondatori, activi și membri de onoare.

I. Membri fondatori sunt:

a) Cei cari au luat parte la votarea statutelor;

b) Toți cei cari vor ajuta Societatea prin daruri sau prin sprijinul lor moral.

II. Membri activi sunt toți cei cari vor cere să facă parte din societate după votarea statutelor, și vor fi admiși.

III. Membri de onoare vor fi socotiți aceia cari vor fi proclamați de comitetul dirigent cu unanimitate de voturi.

CAP III.

Fondurile și cheltuielile.

Art. 7. Veniturile se compun:

a) Din donațiuni și subvențiuni ale cari comitetul dirigent le va putea obține de la iubitorii literaturii românești.

b) Din produsul seratelor, conferințelor și întreprinderilor artistice și literare, ce va organiza Societatea;

c) Din abonamentele organului ei de publicitate.

Art. 8. Cheltuielile privesc Administrația și se vor regula printr'un anume regulament, elaborat de Comitetul dirigent.

CAP IV.

Adunările generale.

Art. 9. Adunarea generală se convoacă odată pe an în sesiune extraordinară, și anume în primele zile ale lunii Decembrie.

Societatea poate fi convocată și în alte timpuri.

Președintele va procedea la convocare, înmormosicind pe membri cu 15 zile mai înainte.

Hotărârile Adunării generale se vor lua cu majoritate de voturi, ori-care ar fi numărul membrilor prezenți.

Votul președintelui este preponderent în cas de paritate.

Art. 10. Atribuțiile adunării generale sunt:

a) De a alege din 4 în 4 ani comitetul dirigent, afara de Director și trei din redactori, cari revin de drept membrii în comitetul nou;

b) De a lua act de starea organului societății;

c) De a decerne premii pentru scrieri literare;

d) De a acorda ajutoare membrilor Societății, cazuti în nenorocire;

e) De a veghea asupra memoriei celor morți pe altăca literaturii;

f) De a cere de la guvern și camera votări de pensii pentru familiile oamenilor de litere, cari în calitate de membri ai acestei societăți vor fi adus literaturii române servicii eminente;

g) De a se ocupa cu ori-ce îmbunătățiri și interese ale societății.

CAP V.

Comitetul dirigent.

Art. 11. *Comitetul dirigent se compune din:*

- a) Un președinte de onoare;
- b) Un președinte activ;
- c) Doi vice-președinți;
- d) Directorul Revistei;
- e) Redactorii cari se vor alege de Director;
- f) Fondatorul Revistelor;
- g) Secretarul Redacțiunii și Societății;
- h) Bibliotecarul.

CAP VI.

Atribuțiunile comitetului dirigent (central):

Art. 12. *Atribuțiile președintelui sau vice-președinților sînt:*

a) a convoca comitetul central de câte ori vor găsi de cuviință;

b) Dăsuși vor forma ordinea zilei pentru desbateri și vor executa hotărârile adunării generale și ale comitetului dirigent.

c) Vor ordona cheltuelile după buget care va fi aprobat de adunările generale.

d) Vor reprezenta societatea înaintea oricărei autorități.

Art. 13. *Membrii comitetului cari, deși convocați în regulă vor face patru lipsiri nemotivate, se vor considera ca demisionați.*

Art. 14. *Decisiunile se vor lua cu majoritate de voturi din numărul membrilor prezenți.*

CAP VII.

Atribuțiunile secretarului.

Art. 15. *Secretarul sau directorul societății va primi în numele președintelui ori-ce corespondență și o va supune spre rezolvare aceluia.*

1) Va primi și contra semna corespondențele esite după care va forma dosare de copii.

2) Va ține registrul de corespondența intrată și esită, va întocmi tablouri pentru înscrierea membrilor în societate, va dresa ori-ce procese verbale și va îngriji de manuscrisurile revistei.

Art. 16. Secretarul, neîndeplinind condițiunile de mai sus, va pierde drepturile de a mai lucrea în numele societății, cât și locul său în comitet; el va rămâne numai ca membru al societății.

CAP. IX

Redacția

Art. 17. Directorul revistei în unire cu redactorii au dreptul de a primi sau respinge ori-ce scriere.

La 6 luni va înconștiința comitetul de mersul Revistei și nevoile ei.

Art. 18. Secretarul de Redacție va grupa manuscrisele tipărite într'un dosar intitulat *artografe* și le va conserva în biblioteca societății.

Art. 19. Directorul Revistei în lipsa Vice-Președintelui comitetului dirigent va îndeplini funcțiunile lui. De asemenea el va reprezenta organul societății în toate ocaziunile solemne alături cu Președintele.

Art. 20. Secretarul redacției va fi ales de Redactori cu aprobarea Președintelui Societății.

CAP. X

Disolvarea societății

Art. 21. Disolvarea societății poate fi pronunțată de adunarea generală, extraordinară printr'o hotărîre dată de cel puțin două treimi din numărul total al membrilor.

Art. 22. În cas de disolvare a Societății, Revista „Generația Nouă” rămîne tot proprietatea fondatorului.

CAP. XI

Admiterea membrilor

Art. 23. Ori-ce persoană care dorește să fie membru al acestei societăți, va adresa în scris cererea sa către Președinte.

Art. 24. Pentru a fi admis va trebui să întrunească majoritatea membrilor prezenți când e proclamat într'o ședință extraordinară, și cu aprobarea Președintelui, și a majorității comitetului dirigent, dacă cererea vine cu mult înaintea unei ședințe extraordinare.

Art. 25. Resultatul se va comunica de secretarul societății în mod formal.

Art. 26. O dată cu cererea de membru va achita anticipat taxat abonamentului la organul societății.

Art. 27. Directorul îi va decerna diploma de membru, de ori-ce categorie ar fi.

CAP. XII

Dispoziții transitorii

Art. 28. Aceste statute nu vor putea fi modificate de cât printr'o adunare generală și numai cu două treimi din numărul membrilor prezenți.

Propunerile de modificare care se vor face înscris, și vor trebui să fie semnate de cel puțin a patra parte din numărul total al membrilor.

Art. 29. Statutele societății s'au votat în Adunarea generală din anul 1880 modificându-se în 1891 în ședința extraordinară de la 1 Decembrie.

Președinte de onoare

Dr. C. Chabudeanu.

Președinte activ

Dem. Moldoveanu

Student în drept și filosofie

Director-fondator *Ed. Adamski*

Redactor *Dem. Moldoveanu.*

COMITETUL CENTRAL AL SOCIETĂȚII

„GENERAȚIA NOUĂ“

BUCUREȘTI

Membri de onoare

MAJ. SA REGELE CAROL I
MAI SA REGINA ELISABETA

A. S. PRINC. FERDINAND

General E. Em. Florescu

General Jack Lăhovari, Ministru

General Mang, Ministru

General Theodor

Const. Boerescu, Pres. Senatului

Theodor Văcărescu

Principele D. Ghica

Louis Basset

Linche Philipescu

Aristid. Pascal

Emil Mavrocordat

Edgar Mavrocordat

Dr. Nicolescu

Dr. Manolescu

Dr. Alexian

Dr. Büssdorfer

Dr. E. Clement

Dr. C. Severeanu

Dr. A. Racoviceanu

Dr. A. Souto

Dr. Marin Demetrescu

Dr. G. I. Kiriazi

C. D. Rădulescu

C. C. Arion

D-na Vladoiaru

Gr. Trandafil

G. C. Cantaeuzino

Ion Ciutlea

Demetre de Frank

Ministru. Pleh. Mihail de Hitrovo

" " " Bitlow

" " " Dragomir Raiowitz

" " " Mihail A. Durec

Cons. Gen. Conte de Suzara

Președinți de onoare

Vasile Alexandri *

Alexe Marin, Dec. fac. de științe

G. D. Vernescu

General Catargi

Dr. Ch. Chabudianu

COMIT. din PROVINCIE

Iași

Președinți de onoare

Principele Gr. M. Sturdza

" Vogotide

" A. Ghica

Theodor Dobrescu

Ig. Hirsch

A. Corontino

Ioan I. Burdulot

Gh. Eremie

Ene Niciforescu

Petrache Dimovici

G. Nicolaide

Ioan Dinu

D. Sfaelo.

Veghias

Iacob Bollhower

Bernard Barozzi

Panaït Drugescu

N. I. Țigoi

Col. Șerbanescu

I. A. Fiates

Hug. L. Köffler

Bacău

Președinte onorific

George P. Sterian architect

C. Platon

Vice-președinte

Caton Lecca

Membru onorific

F. Klein

David Grünberg

L. Steierman

C. Kristeu

Leon Weisler

Buzău

Președinte onorific

I. Demetriade

Membru onorific

G. C. Stavar

Craiova

Președinte onorific

N. Econom

Membru onorific

Elise Boldescu

G. Poianu

F. Pöhl

I. Iarianu

Călărași

Președinte onorific

Marinache Popescu

Membru onorific

N. Popescu

M. Ghețu

I. Bleebea

G. Ușurel

Câmpu-lung

Președinte onorific

Gr. Andreescu

Membru onorific

N. G. Iorgulescu

P. Părăianu

G. I. Georgescu

Florian Niculescu

N. Popescu

Calafat

Președinte onorific

Ștefan Alexiu

I. P. S. Mitrop. Iosif Naniescu
 D. Sturdza Scheiann
 I. Ch. Daniel
 Mari Zelig de Sion

Vice președinți

Dr. Andrei Vizanti
 Col. Langa (Primar)

Membru de onoare

Xenofon Vlasto
 Al. Păciurca
 V. Gheorghian fost Ministru
 Anton Pilescu
 George Bogdan
 Leon Bogdan
 C. Balș

Botoșani

Președinte de onoare

Gh. Gh. Goilov

Membru de onoare

N. Sofian
 B. Iuster
 C. Bobeica
 Al. Enacovici

Brăila

Președintul de onoare al Jud.

Brăila

COMTE PIERRE DE ROMA
 COMTESE MARIA DE ROMA
 COMTE CAMIL DE ROMA

Vice-președintul de onoare

Ion C. Djuvara
 I. Millas & fiul

U. et I. Negroponte
 Frații Veron
 Vatsau et Ioel
 Th. Faranga
 Gh. Grossu (Vizir)
 G. Vrabiescu

Membru de onoare

Iancu Trandafil
 Frații Theopohilatos
 A. Theopohilatos
 Vats Theopohilato
 Gr. Giani
 N. Gaitan
 N. Giurescu
 Ion Suditu
 E. Vleasopol
 M. Weesler
 Wender et Kremond
 Samuil Keischer
 Iulius Itcorici
 Löwy
 H. Müller
 Sig. Fischer
 Gh. Petrovici
 S. Stoenescu
 N. I. Nicolau
 C. Zerman
 N. Misirliu
 Romulus de Zerman
 D-ra Elena Pretoreanu
 Luis Dreyfus et C.
 I. Dreyfus Frerer
 I. Georgeff
 Ch. Sulioti
 L. Colfoglu
 Arghir Ionescu

Curtea de Argeș*Președinte onorific.*

D. Sterescu

Membrii onorifici

Dragănescu

I. T. Dobrescu

Caracal*Vice-Președinte onorific*

C. I. Nanu

Membrii onorifici

D. Teodorian

Lazăr Broboșescu

P. Gheorghe Schiadertsi

Constanța*Membrii*

A. P. Holban

Aristide Gheorghiu

Col. Schelet

Corabia.*Membrii onorifici*

Barbu Stoenescu

Dorohoiu*Președinte onorific*

V. Calcantrauer

Th. Calimnehi

Membrii onorifici

C. Stroică

George Burchileia

I. H. Zoller

Drăgășani*Președinte onorifici*

I. Stănescu

D. Simulescu

Vice-Președinti onorifici

Răducan Stănescu

Doamna

Maria Barcap,

Elena C. Costache

Focșani*Președinte onorifici*

Gh. Apostoleanu,

D. Nicolaide

Membrii Onorifici

D. Militeanu

D. Heilpern

Galati.

C. G. Plesnila dr. în drept.

Dr. Caravia

Vice-președinti Onorifici

L. Goldemberg Bouquer

Membrii onorifici

Locot. Col. Mihail Drăgicescu

† A. Konzelmanu

G. Gheorghide

Atanasie Ispas

Paul Macri

Dr. S. Feldman

Dr. Col. St. Georgescu

B. de Popper

Pavel A. Ivanoff

Al. Georgescu
 M. Gros
 M. Desliu
 Lascar Catargiu
 A. Nicolini
 Virgiliu Poenaru
 C. Resu
 George Robescu

Găiești

Președinți onorifici

G. Rădulescu

Oltenița

Președintele onorific

I. B. Grueff

Ploești

Președinți onorifici

C. Emilian

Membrii onorifici

Zaharia Artinescu

Ion Harion

Calinescu Avocat

I. Romanescu

C. Hariton

N. Popescu

Carlatescu Avocat

Radu Stanian

Pitești

Președinți onorifici

Genereral Vlădescu

Membrii onorifici

Simo

N. Dimancea

Piatra-Neamț

C. V. Andries
 Col. G. de Rosnovan
 Const. Soarec

Vice-Președinți onorifici

A. Lappe Juster

Membrii de onoare

Titu Moldavescu

Al. C. Dimitriu

Vasile I. Manoliu

Emil Zaharia

Locot Ruginsky

Căpitan Eugen Galușca

Bulus

Președinți de onoare

I. P. S. Rabinul Isack Friedmann

Membrii onorifici

Colonel Eug. Alkas Senator

Monastirea Vărație

Președinți onorifici

Maica Eugenia Negri

Roman

Președintele onorific

Ion Agaricu

Membrii de onoare

Zaritopol

Nicu Drăghieș

I. Ionescu

Rușii de Vede

Membrii Onorifici

N. A. Veropol

Tache M. Drăgănescu
Isidor Steimnitz

Râmnicu-Vâlcea

Președintele onorific

P. S. S. Părinte I. Petrescu

Membru onorific

E. Paraianu
Marcus Săla
Mih. Enescu
Cap. Avrănușescu

R.-Sărat

Președinte onorific

Dr. N. Teodorescu

Membru onorific

Dr. Christescu
Ioan Mîhăescu
Căp. Popescu

Slatina

Președinte onorific

Al. Iliescu

Membru onorific

Doamna Elisa de Lapomeray
P. Dragoescu
Th. Demetrescu
M. Genușianu

Turnu-Severin

Președinte onorific

M. Burileanu Dr. în drept

Membru onorific

Hariu Isvoreanu
Nae Gardareanu
C. F. Georgescu
Spineanu

Teleorman

Președinte de onoare

P. Danielescu Inginer

Membru onorific

G. F. Ionescu
Ion E. Moghilescu
Dr. Modolea
Th. Stoicescu

Tirgoviște

Președinte onorific

Dr. D. Jovitz

Membru de onoare

G. Tighineanu
S. Cosma
Dr. Petre Buduleșteanu
N. Iliescu
Sache Negoescu

Târgu-Frumos

Președintele onorific

Dimitrie Deliu

Membru onorific

G. Vlaicu

Văleni de Munte

Președintele onorific

Gheorghe Gr. Sorescu

Membru onorific

Dr. I. Ionescu
Iancu Gr. Sorescu

Zimnicea*Președinte de onoare*

Stefan Beck

Membru onorific

D. Stefanopol
Sava Bratin
Iordan I. Grezescu

In diferite localități*Președinte onorific*

C. Zambru, M. I. Arsenescu N.
Gerassi Fundeni

In străinătate*Membru onorific*

Vladimir M. Ghika Paris

Președinte onorific

G. de Mendel Cons. Gen. Anvers

Membru onorific

D. C. Meilbincher vice-cons. An-
[vers.

SUMARUL ANULUI XI

Poesii

	<i>Pagina</i>
Alexandri V. Rodica	12
Peneş Curcanul	69
Plugul blestemat	142
Bertonom Gh. Hieseu. Exilatul	164
Burlănescu N. Ca ea să creză	243
Catina I. Steua noastră s'a ivit	226
Cişman V. In farmecul tăcerii	59
Cuza C. A. Când marea	220
Demetrescu D. S ^o . Ții minte.	55
Jeny.	92
Eminescu M. Din valurile vremii	79
Hasdeu P. B. Julie. La femme.	90
Livescu I. I. Ignorare	149
Sub tei	248
La întunerice (idilă)	191
Macedonski Al. In Archangel.	87
Micle V. La un portret.	23
Moldoveanu Dem. In noptea dragostii	45
Când stai așa.	111
De mă mai poartă.	148

Moldoveanu Dem. Povestile din alte vremi	150
Din „Le cantique des Cantiques”	197
Când urca	197
Praful de stele	198
De ce cu atâta lene sue	198
Aurora	237
Spre munte (idilă)	252
Atât de liniștita treci	254
Melancolie	278
Când luna în argint	281
Ce nebuință	281
Subt un vazduh	282
Melancolie apa sumă	282
Când bolta întreaga se aprinde	283
Mirosul teilor	283
Pe lângă plopii însirați	284
BCU Ouluene calda University Library Cluj	295
Poema dragostei	296
Obedenaru Al. Lui Gr. Manolescu	20
Reiniger Max (versuri germane cu ocazia jubileului)	99
Serbănescu. Pe ioare	181
Șoafu I. Al. Lui M. Kogălniceanu	202
Țincu N. Viața (monolog)	82
Cortegiul	208
Vaschide N. Poesii populare	29, 60
* De zina ta	203
Tu vi	249

Impresiuni, nuvele și schițe

Adamski M. Ed. Vanda	13
Prea târziu	88
Ura	149
B. A. I. Dintr-o idilă	239
Barion. O luptă	6, 39
Bogdan A. N. Mântuitorul nostru	85
Basarabeanu St. În ziua de bobotează	244, 285

SUMARUL ANULUI AL XI

	<i>Pagina</i>
Din Argeș. Nevasta rea (snoavă)	174
Georg-Ges. Eri, azi, mâine	156
Georgian D. N. După muntă	50
In car	76
Gurița Luizei	107
Lila	125
Din zilele noastre	176
Din mănăstire	209
Kogălniceanu M. Soirées dansantes	131
Mendès C. Amica cea bună	255
Moldoveanu Dem. Intâiu	264
Murger Henri. Intâiul păcat al Margaretei.	230
Pereth-Manolescu G. Școala societății	161
Schiller. Pegas înhămat.	221
Sebastian S. Das Leben ist doch schön	165
Stăncescu D. Scrisoarea către D-zeu (snoavă)	80

Studii, critice, dări de seamă.

Adamski M. Ed. I. C. Brătianu	97
Catina I. Re-forma învățământului	157
Crețescu Zoe. Obiceiuri din Dobrogea	184
C. M. Câte-va cuvinte despre corset.	298
Don Livio. De-ale teatrului	204
Economist. Economia politică în parlament și presă	145
Georgian D. N. Cuvinte literare.	2
Ghica Ioan. Moravurile de altă dată.	273
Lahovary I. G. Oltul	213
Livescu I. I. Cuvinte critice	18
Membrii Societății „Generația Nouă”	308
Mira. Ceaiul la anamiți	223
Obedenaru Al. Briganzii (cronică teatrală)	25
Radu. Contele Leon Tolstoi	4
Redacția. Kogălniceanu	129
Simionescu D. Zilele babelor	176
Stabil C. Istoricul cafelei.	21, 46, 199, 227, 246

Pagini

Statutele societății „Generația Nouă”	303
Sylva Carmen. Cugetări	65
Sumarul anului XI al Revistei „Generația Nouă”	315
Tolstoi Leo C-te. Sonata Kreutzer	114
Xenopol D. A. Scolile românești în Turcia.	103

Medicina

Anicul Agricultorului. Maladiile vișurilor	56
Chăbudeanu Dr. Alcoolismul	250
Fortună St. I. Tuberculoza în armată	182
Roth M. Dr. Leșinul	153
Torjescu. Medicina populară	123
* * * Primul debut al chirurgiei în cavernele pulmonare.	36

BCU Cluj **Diverse** sity Library Cluj

Administrația.	30, 62
Censor.	206, 239
Comitetul.	271
Diracția.	1
Redacția.	30

W. Staadecker

București, Str. Smârdan 8
Brăila, Bulevardului Cuza 114

Oferă pentru sezonul primăverii Depozitul său de
următoare mașine

**LOCOMOBILE ȘI TREERĂTOARE
RUSTON PROCTOR & Co.**

MAȘINE de SECERAT

ȘI

LEGAT SNOPI

SECERĂTOARE „DAIYS“

DIN FABRICA

M A C C O R M I C K

Pluguri Universale RUD. SACK

**Premiate la toate Exponițiunile din streinătate și
din țară**

MORI pe postament de fer și lemn

din fabrica RUSTON și CLAYTON

Pietre de mără franțuzesci

de la Société Générale Meuliere din

LA FERTÉ-SOUS-JOUARRE

Totdeauna 40—50 perechi în deposit

NOUA TIPOGRAFIE

JOAN WEISS

BUCURESCI, CALEA VICTORIEI 29 BUCURESCI.

Fondată 1863

Reînnoită 1890

BCU Cluj / Central University BUCURESCI.

EFFECTUEAZĂ:

UVRAGE de LUX

CĂRȚI DIDACTICE

TEIȘTE

CĂRȚI DE VISITĂ

Registre de Comptabilitate

DIPLOME

CONTRACTE

PUBLICAȚIUNI

AFIȘE

BROȘURI

Bilete de nuntă

etc. etc. etc.

Bilete de închiriat 10 bani bucata

ESECUTAREA PROMPT ȘI PREȚURI FOARTE MODERATE